

Izhaja vsak četrtek  
in velja s poštino vred  
in v Mariboru s pošilja-  
njem na dom  
za celo leto 3 gl. — kr.  
za pol leta 1 „ 60 „  
za četrt leta — „ 80 „  
Naročnina se pošilja  
opravištvu v škofijsk.  
poslopju (Bischofshof.)  
Deležniki tisk. društva  
dobivajo list brez po-  
sebne naročnine.

# SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste  
prodaja knjigar Novak  
na velikem trgu  
po 5 kr. — Rokopisi  
se ne vračajo, nepla-  
čani listi se ne spre-  
jemajo. —

Za oznanila se pla-  
čuje od navadne vrsti-  
ce, če se natisne en-  
krat, 8 kr., dvakrat 12  
kr., trikrat 16 kr.

## Ponarejanje vina v državnem zboru.

Avstrijsko-ogerska država ima po poročilih dr. Hlubeka 1,098,570 oralov zemlje zasajene z vinsko trto; pridelala se na leto poprek po 42 milijonov veder vina, ki je vredno kakih 200 milijonov goldinarjev. Razun tega dajo vinogradi tudi dačnej kasi mnogo penaz; vinogradi so namreč povsod najbolj visoko nadačeno zemljišče. Vinogradarji so veliko dačo radi plačevali, dokler so vino, še velja, kako dobro in lahko v denar spravljali. To je sedaj vse drugače in slabše. Uzrokov je mnogo; 1) „svobodna kupčija“ od liberalcev izmišljena, vsled katere se tuje vino skoro brez colnine in torej prosto k nam vvaža; 2) nesrečne kupčijske pogodbe z sosednimi državami, ki našemu vinu kolikor mogoče pot po visoki colnini zapirajo; 3) propad fužin, hiranje obrtnosti in prevelika vžitina (8 fl. od polovnjaka), vsled katere mnogo ljudi ne pije vina, ampak okišeno pivo ali smradljivi „šnops“ in 4) ponarejanje vina.

Sedaj je čas sleparstva in goljufnosti; človek mora vedno paziti, da ga kdo ne opehari, zlasti veliko sleparije se godi pri človeški obleki, še več pa pri rečeh za živež in za pitje. Ni reči, koje nebi zvičajniki vedeli ponarejati in tako ljudi slepariti; tudi z vinom delajo sedaj tako. Začeli so, ne kakor Kristus nekdan v Kani na čudoviti način vodo spreminjati v vino, ampak z pomočjo sladkorja, vinskega cveta, žganja, glicerina itd. delajo iz jabelčnice ali tropin ali kar samo iz vode — vino. Reč bi ne bila toliko graje vredna, ako bi taki čorbavci vselej tudi ljudem povedali, da to, kar prodajajo ali točijo, ni pravo vino, ampak ponareta tekočina, ki ima le podobo vina, in katera se n. pr. ne more in ne sme pri sv. meši rabiti. Ali tako pošteni ti ljudje niso, ampak prodajajo nareto čorbo za pravo vino, ter tako ljudi sleparijo, vinogradnikom pa škodo delajo.

Ponarejanje vina je sedaj močno razširjeno; po velikih mestih na Dunaju, v Pragi, v Gradcu, v Peštu, v Zagrebu itd. so velike fabrike, kder se vino ponareja ali naturno vino črez red pomnožuje

in potem kot pravo vino prodaja. V Klosterneuburgu se učenci učijo na kakih 50 načinov vino delati; eden je tako spreten, da naredi takoj iz 5 veder 20 veder. V celi Avstriji se na leto že 1 milijon veder vina ponaredi. Največ takih čorbarjev je v mestih n. pr. v Gradcu, kder se od vsake kaplje pripeljanega vina plačuje vžitina potem pa lahko dela ž njim, kar hoče. Čorbarji v takih mestih kupijo nekoliko pravega vina in ga potem pomnožujejo ali naravnost iz vode narajajo in vse kot pravo vino prodajajo na škodo vsem vinogradnikom in poštenim krčmarjem, ker jim ni treba plačevati ne gruntu pa ne vžitinske dače. Taki čorbarji se tudi res čudno hitro obogatijo.

Takemu postopanju so se ljudje začeli upirati že l. 1860. še bolj l. 1872. v Sp. Avstriji in l. 1875. v Mariboru in Gradcu. Prvi so poslali ministrom prošnjo z 14.000 podpisov, naj pomagajo vinogradarjem in poštenim krčmarjem. Mariborčani pa so znanega g. Seidla poprosili, naj reč sproži v državnem zboru, kar je tudi storil — menda je mislil, da se bo tako najbolje priporočil za prihodnje volitve — ali močno se je vrezal in ukanili so se vsi, ki so v njega zaupali; jegovi liberalni tovariši so ga zatajili, še poslušati ga niso hotli prav ter jegove nasvete z veliko večino zavrgli; 50 poslancev je glasovalo za Seidla, proti njemu pa 138.

G. Seidl je nasvetoval, naj se sklene postava, po katerej bo vsaki čorbar ali ponarejavec vina prisiljen svojim kupcem ali pivcem povedati, da ne toči pravega vina, ampak ponarejeno vino — sicer plača do 200 fl. kazni. Razun tega je še vsak dolžen od ponarejevanja plačevati dohodnino (Erwerbsteuer). Tako je g. Seidl nasvetoval, ali njegova veljavnost v državnem zboru je zginila in njegov nasvet bil je zavržen. Vsled tega ima ponarejevanje vina — slobodno pot, kakor do sedaj; kmetje in zlasti vinogradarji pa si lahko domisljijo, koliko imajo pričakovati od liberalnih poslancev, če že g. Seidl, glavar naših liberalnih nemškutarjev, za koristi kmetskih volilcev ničesar ne opravi!